

Άρανος

ο δράκος με την παγωμένη ανάσα

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Αγγελική Λαλοπούλου-Μέξη
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δήμητρα Πέππα
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Άννα Μπλαβάκη
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ατελιέ Εκδόσεων

Έκδοση: Αθήνα, Φεβρουάριος 2026

ISBN: 978-960-468-444-1

**ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΣΤΑ SOCIAL MEDIA**

© Copyright ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ
Ανδρέα Μεταξά 28 και Θεμιστοκλέους, Εξάρχεια, 106 81 Αθήνα, Τηλ.: 210 3301161-2-3
e-mail: info@siderisbooks.gr · www.siderisbooks.gr

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του συνολικού έργου ή μέρους αυτού χωρίς την έγγραφη άδεια του εκδότη.
Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας.

ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εικονογραφημένα Παραμύθια • Κόμικς • Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μυθιστόρημα • Ποίηση • Θέατρο • Δοκίμιο

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Εκπαιδευτικά • Σχολικά Βοηθήματα • Ιταλικά Εκπαιδευτικά • Δίγλωσσα Λεξικά

• Δίγλωσσοι Διάλογοι

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ / ΙΣΤΟΡΙΚΑ / ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

Διαβάζουμε Έλληνες συγγραφείς. Στηρίζουμε το ελληνικό βιβλίο.

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενηλίκους.

Προβάλλονται και προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

www.siderisbooks.gr

Αγγελική Λαλοπούλου Μέξη

Άθρανολ

ο δράκος με την παγωμένη ανάσα

Εικονογράφηση
Δήμητρα Πέππα

 Εκδόσεις
Μιχαήλ
Σιδερη

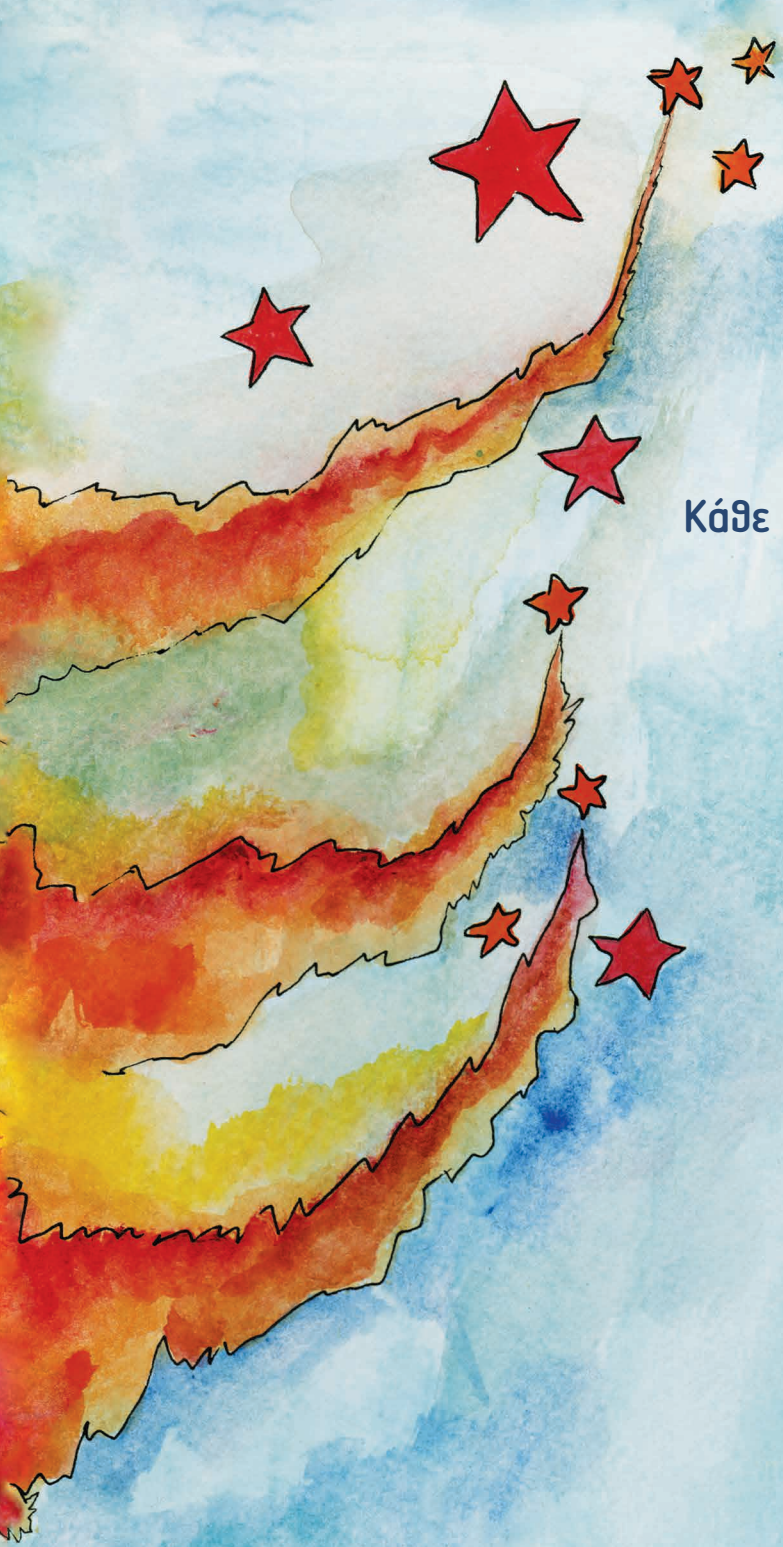
Στους φύλακες των δέντρων και των καρδιών...

Γρηγόρη, Μάριο, Ελισσαίο, Νίκο, Αγγελική, Γεωργία, Λαμπρινή και
Δήμητρα. Και αν ακούσετε έναν δροσερό ψίθυρο στο δάσος, είναι ο
δράκος με την παγωμένη ανάσα που σας χαμογελάει.

Στην επιμελήτριά μου, Άννα Μπλαβάκη

που σαν σοφή νεράίδα του δάσους φύλαξε την ανάσα του δράκου και
τη σιωπή των δέντρων, κράτησε ζωντανή κάθε μαγική στιγμή που
χτυπάει αληθινά μέσα σε κάθε σελίδα της ιστορίας.

Κάθε σούρουπο, δράκοι μεγάλοι και περήφανοι,
ζωγράφιζαν τον ουρανό της κοιλάδας
με φλόγες κόκκινες. Σπίθες χρυσές
έμοιαζαν με ουράνια αστέρια
καθώς ταξίδευαν.

Αυτό ήταν και το παιχνίδι τους.
Εκεί, κάθε δράκος όταν έβγαζε φωτιά
απ' το στόμα του
έδειχνε ταυτόχρονα και τη δύναμή του.
Όλοι συμμετείχαν.

Όλοι... εκτός από τον Άρανολ.

Εκείνος, αντί για φωτιά, κάθε φορά που άνοιγε το στόμα του πετούσε... παγάκια! Μικρά, κρυστάλλινα κομμάτια πάγου, άστραφταν σαν μικρά διαμάντια και εκτοξεύονταν στον αέρα. Ενώ έβαζε όλες του τις δυνάμεις για να βγάλει φλόγες, εκείνα έπεφταν σαν σταλαγματιές. Κι αυτό ήταν το μικρό του μυστικό.

Δεν είχε τολμήσει να το εκμυστηρευτεί στους υπόλοιπους.

Φοβόταν τα βλέμματά τους.

Σίγουρα θα γέλαγαν πολύ, αναλογιζόταν.

A watercolor illustration of a landscape. On the right side, a tree with yellow and orange leaves stands on a green hill. Below the hill is a blue body of water. The background is a light blue sky with soft, hazy clouds.

Κι έτσι έμενε μόνος του να προσπαθεί.

Αλλά όσο περισσότερο προσπαθούσε χωρίς να βλέπει αποτέλεσμα, τόσο πιο πολύ στεναχωριόταν και ταυτόχρονα ντρεπόταν...

Οι άλλοι δράκοι τον ρωτούσαν καθημερινά:

«Άρανολ, θα έρθεις μαζί μας;»

«Θα πετάξουμε φωτιές και θα κάνουμε αγώνες».

Όμως εκείνος, προτιμούσε να κάθεται για ώρες δίπλα στη λίμνη κοιτάζοντας την αντανάκλασή του.

Όταν επέστρεφε πίσω στο χωριό, έτρεχαν όλοι να τον ρωτήσουν: «Πού ήσουν; Ακόμη να τα καταφέρεις;» Και του έδειχναν πόσο ψηλά μπορούσαν οι ίδιοι να πετάξουν τις φλόγες τους.

Μια μέρα ο ουρανός σιώπησε. Τα σύννεφα σταμάτησαν να περνούν από την κοιλάδα και χάθηκαν μακριά. Οι λίμνες είχαν αρχίσει να στερεύουν. Οι δράκοι που ζούσαν εκεί δεν μπορούσαν εύκολα να βρουν νερό για να πιούν, και κάθε μέρα που περνούσε ένιωθαν όλο και πιο αδύναμοι.

Τότε μαζεύτηκαν όλοι μαζί, και άρχισαν να συζητούν για να βρουν μια λύση στο πρόβλημά τους. «Αν δεν βρούμε σύντομα νερό, θα αναγκαστούμε να φύγουμε απ' την κοιλάδα», είπε ο γηραιότερος και σοφότερος όλων.